Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19546/2024
26.08.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мастиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Водовод“ Лебане, чији је пуномоћник Бранимир Спасић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Мила Стевановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2732/23 од 11.06.2024. године, у седници већа одржаној 26.08.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2732/23 од 11.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2732/23 од 11.06.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2732/23 од 11.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 3165/21 од 23.06.2023. године, у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу, по основу пружених комуналних услуга на име дуга, за период од 01.09.2009. године до 31.07.2010. године, исплати 6.814,15 динара и у ставу другом изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцу на име наканде трошкова парничног поступка исплати 74.800,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 71.000,00 динара од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на досуђени износ главног потраживања исплати законску затезну камату од 11.06.2021. године до исплате, а одбијен као неоснован тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ главног потраживања за период од 15.08.2010. године 11.06.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјаво ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011…10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби чл. 262, 295, 378. и 277. Закона о облигационим односима, након оцене неоснованости приговора застарелости потраживања, обавезан је тужени да тужиоцу исплати дуг за пружене комуналне услуге за период од 01.09.2009. године до 31.07.2010. године, са законском затезном каматом и трошковима парничног поступка.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како у конкретном случају вредност предмета спора (6.814,15 динара) не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за извршење у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. Чињеница да је одлука о почетку тока законске затезне камате на износ главног потраживања побијаном другостепеном пресудом преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић